

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1911-1913 :
L 84:1 - 133**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

Måndag.

Käraste,

Det är inte bra att telefonera, ty då får man ingenting att skriva om. Det, som händer här är ju rätt minimalt denna årets soand-tid, som nog är beständ till vila och lugn för själ och kropp i den gubavliga världssandningen. Att stå på ett vara lat som sommaren blir ju allt mer motljusande ju mer man tänker på hur mot naturen det är, därmed bör man vara så mycket som möjligt midvinter-tid.

När man nå till på köpet har tänd värk och inte kan lämna sitt rum, så får man ju vara sitt liv mest med försörjningen över varför något så naturligt som tänd värk ska försvinnas till antingen eller man när ha sina kroppens närheten att de draga och manna nyttjas utan att plåga ans eller aktas inte ha dem alls. Är det
- - - nej inte mer än sjukvårdsfilosofi!

Jag räddar dig emellertid Tolmas brev för att du skall se, att jag har rätt. Du ha, Fruvagn, haft några spekulationer på ett på en artikel av mig gratis. Jag förkastat inte detta först. Att bedrog om en artikel över dig ha det nog inte haft rätt att motstå på sig. Fru Brink-Müller eller någon annan har blanda bort saker. Men jag har verkligen slaktigt varit anbedd att skriva om dig och därför sagt nej till detta kallar.

Det var inte heller min mening, att det skulle komma i Tidningsarna, att jag skulle mig platsen i Kroemerska samfundet, om det blev för mycket avdöda där. Jag ville endast, att mina skrifter i "akademien" skulle nota, att jag skulle göra detta för att de skulle, då det kommer att alla inte skulle tro det vara på annat. Du ha de väl nog varit, att kunna nya de-

darriöter, man bör icke lägga för stora svårigheter
i deras väg. Det är väl ändå lättare att på sin par-
sonen, så länge man ett par av de finna norra stä-
karna, jag vill helst på Klaustrum. Lundquist har skrivit
nit till mig och bett mig rösta på Klaustrum, men den-
ne har tydligen undantett sig invalningen. Det är
värt märkligt, att det blir Klaustrum, men det är icke så bra,
ty det blir väl ständigt fiendskap mellan honom och
Lundquist och det blir icke behagligt. Men nu skall
skäntt öppna behållna alla våra goda vänner. An-
mans skulle man väl vara tackfull till på sin en
praktiska man, snäll och fästänndig man Karl,

Från Karlberg har frågat om jag vill hålla föreläsning
om Fredrika Bremer i Göteborg med bidrag av
Elfrida och Elsa. Jag vill icke skriva om henne.
Jag har gjort sin artikel med Stormyrstörus och är
en annan sak. Tänkte jag på föredrag före föreläsning.
Derantom har jag sagt till jag har ett mågla om Fredrika
Bremer, förhållna på ett sätt förvirrat sätt, allt det väsent-
liga följande där dock. Derantom har jag en Brevla
om att våra stjärnor ställa sig förentliga mot varan-
dera Elfridas och mine, så att vi vårt samarbete kan
intet gott komma. Jag tänker mest användigt sin-
na på vårt samarbete, vi hade mycket lustigt med
hennes, imman katastrofens kom, ännu vet jag
icke varför han blev ond på mig och icke kan för-
den mig. Han skulle ha sin synsätt, man
varför jag har icke heller den där doktorn, som skulle
nyttiga Frihof och bara tag tupper. Jag gjorde ju
så mycket jag kunde för att hjälpa. Jag skriver alltid
nå till Frögga —

Björnsanorna i Stormyrstörus, modern, fadern, fad-
erns föräldrar, Glödelen, Glödelens föräldrar är så för-
lyft tråkiga att de karaktärisering. Jag var grubblan
på hur jag skall kunna hjälpa upp den.
Tack för allt det som skrivits i denna ännu liggande nyhets-
lag av denna nummer och Sued, men har icke att
med. Din Selma —